

גשיה המודינה

ירושלים, כ"ו בתמוז תשע"ה
13 ביולי 2015

לכבוד
מרסל אדמס

מרסל אדמס היקר,

יש לי הזכות והכבוד לבורך אותך לרגל יום הולדתך ה-95.

תשעים וחמש השנים האחרונות היו הורות גורל בתולדות עמו וסיפור חייך שזרק בקורותיהם: הייתה עד למלחמות עולם, לנס הקמת מדינת ישראל ולכינון ריבונות יהודית עצמאית אחרי שנים גלות ארוכות.

לפני 95 שנה, הייתה הארץ דלה וענוה ו מרבית בני העם היהודי ראו את החיים בה כמשמעות נפש כמעט בלתי ניתנת להגשמה.

אתה, שזכה והארכת ימים ראיית בעיניך את התgesמות דברי הנבואה זכריה: "כה אמר ה' שבתי אל ציון... עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים ורחובות העיר יملאו ילדים וילדות משחקים בה" (זכריה ח', ז-ח').

מדינת ישראל, אשר הייתה בצעירותך, חלום רחוק, היא היום אחת המדינות המפותחות בעולם. תוחלת החיים של אזרחיה, שהיא מהגבשות בעולם, עולה והולכת מדי שנה ואנו זוכים לראות ברחובות הערים ילדים ויישים רבים, עבר, הווה ועתיד.

לא קלים היו החיים בעבר בני דורך. שנים של משברים, אובדן ומהסורה, שנים של שינויים רבים, קשיי קליטה או פרנסה, התחלות חדשות ופרידות רבות. צלחת את כל הקשיים מותוק נחישות, אופטימיות, אמונה ותקווה שאתה עמל ויגע עבור עתיד טוב יותר לדורות הבאים.

בלעדיך ובלעדינו בני דורך, לא היינו זוכים לראות בעינינו את הארץ הזאת הופכת לנוף פורח ואת החלום הציוני הופך למציאות קיימת. בשנות חייך הארוכות, קנית חכמה תבונה וידע, זכית לבנות, לנטווע ולקחת חלק פעיל בתקומה עמו בארץ.

באיחולי שנים טובות וארוכות מותוק בריאות ונחת.

ה-
רבנן, א-ז-ז-א-
ר-ה-ר-ב-ן,
ד-א-ו-ב-ן-(ב-ב-י) ר-ב-ל-ן
ח-ו-ל-ן